

Mindretals Budgetforslag ere Udbrug og Renter paa Theatrets Gjæld til Sors Mademi opførte med 43,900 Kr., saa at i Birkeligheden Statens aarlige Bidrag til Theatret herefter kun vilde blive 16,100 Kr. De øvrige Indrømmelser, som Fællesudvalgets Mindretal har gjort, findes paa § 26. Den første af disse er, at der bevilges 156,000 Kr. til Forstærkning af den nuværende Søbefæstning om Kjøbenhavn. Endvidere, at der til Søminer foruden 120,000 Kr. fremdeles bevilges 180,000 Kr.; ved en Trykfeil staar der 120,000 Kr. Fremdeles, at der bevilges omtrent 80,000 Kr. til Ammunition, endvidere 500,000 Kr. til at fremme Pantserbatteriet „Helsingolands“ Bygning, 100,000 Kr. til 2 større Dampchalouper, indrettede som Lørdedofartsier, og endelig 33,000 Kr. og 18,000 Kr. til Projektiler og Krudt for Marinen. Ganske vist maa disse Mer-Bevillinger paaskønnes og ere ogsaa bleven paaskønnede fra Fællesudvalgets Flertals Side, men der forbliver dog, uagtet disse Beløb omtrent udgjøre en lige saa stor Sum som de af Flertallet foreslaaede Nedskættelser, nemlig ca. 800,000 Kr., stedse en Forskjel mellem Flertallets og Mindretallets Bevillinger under denne Paragraf af henvend 1,300,000 Kr. Særligt er Forskjellen, det har jeg allerede nævnt, mellem de ordentlige Bevillinger paa de andre Paragrafer og Kontingenklunde stor, saa hvis Mindretallet ikke havde haft anden Hensigt med sin Forhandling i Fællesudvalget end den, hvormed Flertallets Medlemmer kom der, nemlig at søge at heve Uoverensstemmelserne paa Finansloven, saa har jeg den Tro, at en Uoverensstemmelse eller Enighed ogsaa vilde være naaet. Jeg skal hermed slutte, idet jeg bemærker, hvad den høitærede Formand alt har oplyst, at Sagen jo egentlig er afgjort, forsaavidt som Folkethinget har vedtaget Mindretallets Indstillinger, men jeg skal lige fuldt paa det Indstændigste opfordre det høie Landssting til at vedtage Flertallets Indstilling, thi den har jo Regjeringen i sin Skrivelse til Fællesudvalget erklæret for antagelig, medens den af Folkethingets Flertal antagne, af Fællesudvalgets Mindretal gjorde Indstilling, ikke har vundet Regjeringens Tilslutning. Jeg tror, at Landsstinget med fuld No kan imødesee, hvad der vil følge paa Vedtagelsen af Flertallets Indstilling, og naar jeg tillader mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale det høie Thing at følge os, saa føler min Samvittighed ikke den fjerneste Uro. Jeg er overbevist om, at, dersom vi gif med Folkethinget i dette Dieblit, vilde vort Fædreland udsættes for Ryktselser, som Ingen af os kan overse.

Sæde: Naar man som i dette Tilfælde veed, at det kun er et lille Mindretal, som vil stemme for det, man har været med at indstille, er der kun liden Forhaabning og Fortrøstning om at kunne udrette Nogetsomhelst ved at

forsvare den Indstilling, man er fremkommen med, og dette er jo aabenbart Tilfældet her. Idet tolv af Landsstingets Fællesudvalgsmedlemmer have været enige om at gjøre samme Indstilling, ville neppe de tre, som have sluttet sig til det andet Things Medlemmer, kunne have noget som helst Haab om at faae deres Indstilling vedtagen her. Jeg skal derfor indfrakte mig til nogle enkelte Bemærkninger og ikke følge den ærede Ordfører i hans Skildring af den konstitutionelle Tilstand i vort Fædreland i de senere Aar, ligesaa lidt som jeg skal gaa ind paa en i det Enkelte gaende Kriticeren af Udtrykkene i Betænkningen eller begynde paa et Forvar for de Udtryk, som den ærede Ordfører ikke syntes at være rigtige. Derimod skal jeg gjøre den almindelige Bemærkning, som jeg allerede tidligere har gjort her, at den Uoverensstemmelse, der for Tiden er mellem Regjeringen og Folkethinget, naturlig maatte vise sin Virkning ved Forhandlingerne om Finansloven i det Hele og derfor ogsaa ved Forhandlingerne i Fællesudvalget. Det er Noget, som Folkethinget ogsaa ligesom har udtalt tidligere, og som det ikke var nødvendigt her at fremdrage et enkelt Udtryk eller et enkelt Forslag for at vise. Folkethinget har allerede paa forskjellig Maade udtalt det flere Gange tidligere. Jeg beklager meget, ligesom den ærede Ordfører, at der ikke idag vil blive vedtaget nogen Finanslov; jeg beklager det og beklager ogsaa, at den Imødekommen, som blev vist af Folkethingets Medlemmer i Fællesudvalget, blev tilbagenøst. Jeg tror, at man med Rette kan sige, at paa de Punkter, der vare bleve erklærede for uantagelige, viste Folkethingets Medlemmer Imødekommen; den var vist allerede i Folkethingssalen ved at lade det væsentligste Spørgsmaal blive afgjort ved Vedtagelsen af det af den meget ærede Conseilpræsident forelagte Lovforslag; derved kom dette Spørgsmaal ud af Verden. Derefter gjorde man Tilbud med Hensyn til to af de andre Strids-spørgsmaal, nemlig Tillæget til Skolelærerne og Theatret. Den høitærede Conseilpræsident udtalte her i Salen, at det væsentligste Punkt ved Spørgsmaalet om Tillægget til Skolelærerne var, at Bevillingen dertil var bleven sammentakoblet med en Bevilling til Dyrtidstilleg til Embedsmændene. Det blev ogsaa af Fællesudvalgets Mindretal anset for den væsentligste Grund, Conseilpræsidenten havde til at modsætte sig dette Forslag, og derfor tilbød dets Medlemmer at stille disse to Bevillinger ad, saaledes at de hver fik sin Stilling paa Finansloven, og altsaa hver for sig fremtraadte som et særligt Forslag. Det næste Punkt angik Theatret. Derom sagde, hvis jeg ikke i dette Dieblit husker feil, den høitærede Conseilpræsident, at det var uantageligt, fordi det gif ud paa at fjerne en Minister. Han fandt det utilstedeligt, at Forslag opstilledes for at fjerne en Minister. Jeg skal nu ikke gaa ind